

LIBERTATEA

ABONAMENTUL: „Libertatea” cu „Foaia Interesantă” și „Mogăzgul Luminat” — 120 Lei pe an, 60 Lei pe ½ an, 30 Lei pe ¼ de an.
Pentru jăran, preoți, învățători, mici meseriași și mici negușiori: „Libertatea” cu „Foaia Interesantă” și „Plugarul Luminat” 100 Lei pe an, 50 Lei pe jumătate de an 25 Lei pe un pătrar de an. — Deosebite, loile nu se dau.
Pentru străinătate: Iugoslavia, Cehoslovacia 200 Lei. — Pentru America, 200 Lei pe an, trimiși prin cea de bancă locală la Orăștie.

Redacția în Orăștie (Trasa) | Foale pentru popor | Director, Pr. IOAN MOȚA | Apare în fiecare Joi | Administrația în Orăștie (Trasa.)

Procesul Corn. Z. Codreanu — amânat.

Rușinoasa fugă a guvernului din fața dreptății. — Focșanii erau gata să dea dovadă că știu fi la înălțimea vremii de azi. — Achitarea lui Codreanu era sigură! — Din miile de apărători ce s'au înștiințat din toată țara, câteva sute au sosit de fapt la Focșani și aveau să mai sosească, — între ei advocați de frunte din București, 4 Generali, un Comandor, mai mulți Profesori Universitari. — A. C. Cuza primit în chip mareț. — După-ce s'a allat amânarea, numeroase grupe de studenți și cetățeni au cutreerat stradele orașului zdrobind ferestrele caselor la sute de Evrei și o sinagogă.

Zi însemnată va rămânea în istoria luptelor naționale de dată nouă, ziua de 17 Martie, în care s'a început desbaterea Procesului al 3-lea studențesc, al lui Corneliu Zelea-Codreanu pentru uciderea lui Manclu. Insemnată pentru plina arătare a duhului sănătos românesc de care sunt pătrunși locuitorii români ai jidovitului oraș și pentru puternica manifestație a inimilor românești din toată țara, care au alergat în număr însemnat la Focșani, să dea ajutor sau să fie cel puțin de față, la marele proces.

— Focșănenii s'au purtat foarte frumos față de lumea venită la Proces, primind să găzduiască gratuit și cu drag pe sute de oaspeți.

La casa inimoasei Românce dna Tîța G. Pavelescu, directoara gazetei „Sentinela”, era locul de adunare al tinerimei, care de aci conducea lucrarea de propagandă, de răspândire a broșurilor lămuritoare. E atât de sănătos duhul românesc din această casă, încât, fiind să plece dna Pavelescu și alte persoane, la gară în calea profesorului A. C. Cuza, și un băiat aducându-i o trăsură pe a cărei capră ședea un Jidan, a alungat trăsura cu Jidanul, spunându-i: „Nu m'oi duce în trăsură jidovăască, să primesc pe dl Cuza!

Primirea Prof. Cuza.

Insemnătatea deosebită a acestui proces s'a văzut și din faptul, că în vreme-ce la celelalte două procese studențești, dl Profesor A. C. Cuza dela Iași, trimisese numai câte-o declarație în scris prin alt apărător, la acesta a venit să fie apărarea în persoană.

Știindu-se că va sosi la Focșani luni în 16 Martie la ora 4 și jum., toată tinerimea și mii de cetățeni,

numeroase doamne și domnișoare în costume naționale, în brațe cu coșulețe de flori, au ieșit la gară.

Procurorul însă, în înțelegere cu Poliția, a luat cele mai strânsnice măsuri, ca manifestația (arătarea simțămintelor) pentru iubitul oaspe, să fie cât mai sufocată. S'a spus că numai așa va fi lăsat publicul pe peronul gării, dacă se face făgăduința, că nimenea nu-și deschide gura să strige un „Trăiască!” sau „Ura”. Nicl o vorbire să nu se simă. Și lumea s'a supus măsurii acestela ridicole. Gara s'a umplut de lume. Doamnele cu brațele pline de flori, ascunse în gazete, tinerime multă în costume. Număroși tineri merseseră până la alte gări în calea dlui Cuza, ca să-l salute și să-l spună cum stau lucrurile la Focșani și cum va fi primit cu manifestație mută în gară.

Când trenul a sosit în gară, și dl Cuza s'a dat jos din vagon, coșurile cu flori s'au deschis și ploaie de flori mărunte, viorele mai ales, cădeau asupra iubitului luptător național-creștin, și sute de mâni se întindeau spre el, spre a-l strînge dreapta! Minute întregi Profesorul Cuza a înalțat cu capul descoperit prin mulțime, strîngând mâin în dreapta și în stînga și primind bătaia de flori ce nu mai înceta. Parcă fiecare damă era fericită a fi putut arunca asupra lui 3—4 floricele.

De odată o ceată de tineri universitari se apropie de d. Profesor Cuza și, plecându-se, își fac mâinile brâu, ca să-l ridice pe sus. Dsa se împotrivesc, tinerii nu-l lasă, ci cu puterea îi ridică pe umerii lor! Când marea de lume îl vede sus, — cine s'o mai oprească? A izbucnit din o mie de pepturi: „Ura!” Tră-

iască Prof. Cuza! Trăiască luptătorii naționali! Trăiască Codreanu!”

Nu mai era chip a-l opii. Valul pornește acum spre ieșirea de pe peron către curtea gării, cu d. Prof. Cuza dus pe sus, în nestîrșite aclamări și urale! Dsa urcă într'o trăsură încunglurat de mai mulți domni și dame în costume, lumea cealaltă în zeci de trăsuri după el și apoi valul de lume, înaltea și napola și în jurul trásurilor. Înaintând spre oraș, lată că la un loc, cordoane de armată se întind în stradă oprind înaintarea. Procurorul și Prefectul Poliției cer ca manifestația să se risipească! Pe unde? Cum? Cum vei desfăce mulțimea asta ce vine dela gară și merge spre oraș, nă-având alt drum pe unde mă meargă? Că, dară, spun strășnicii oameni ai puterii, dl Cuza să meargă pe jos, (volau să-l facă cumva perdut). În acest scop, la porunca lor, niște poliști au deschămat caii dela trăsura dlui Cuza. Lumea a protestat cu tărie, că ce volnicie e asta? Cum poți sili pe cineva să nu meargă în trăsura în oraș? Indată mai mulți tineri prind caii la loc. Procurorul și poliția nu mai știu ce să facă. E lume multă. Ce-o fi dacă o îndărjesc prin măsurile la Manclu? Se învoesc dară să meargă trăsura, — dar, spune Polițatul, dl Cuza, dați biciclașii callor, — mergeți lute! — Volau adecă să oprească celelalte trăsuri, iar profesorul Cuza să fugă singur, oarecum părăsit, și lute!. Lumea a ris de viclenia subțire a poliției și i-s'a răspuns: Asta nu. Vom merge cum vom putea. Uite, de merg lute, calc lumea în picioare.

Și s'a pornit marele convoiu în pasul callor și valurile mari de popor în jur și înainte și în urmă..

Au trecut așa prin multe străzi, pe dinaintea tribunalului, până la casa dlui G. Nicolescu, în a cărei curte intrând dl Cuza a ținut o scurtă și luminoasă vorbire lumii îngrămădite în curte și în stradă, mulțumind Focșănenilor pentru măreața manifestație (arătare de simțăminte), pe care le socotește închinată nu atât persoanei sale, cât luptei sfinte naționale și creștine, ce se duce, și pe care și dsa o slujește. Are deplină încredere în viitorul acestei lupte; fericește pe Focșănenii că o înțeleg așa de bine și-l arată sprijinul lor. Focșănenii, Românii focșănenii, au un frumos trecut: Aci era granița de despărțire între cele două țări surori Moldova și Muntenia, la apa Milcov. Și când poetul Alexandri a cântat, alături de rândul de mari patrioți ai stielor sale, că:

Hai la Milcov cu grabire
Să-l sorbim dintr'o sorbire
Să 'nvărtim hora frăției
Pe pământul României!..

Focșănenii, prin mijlocul cărora trecea spa Milcovului, au fost la locul de onoare în lupta pentru a face să sece „apa Milcovului”, să piară despărțirea fraților și să urmeze unirea lor într'o Românie cu mare viitor! Și azi, când iar la luptă de înălțare a neamului suntem porniți, cu brava noastră tinerime universală între noi, vedem pe Focșănenii la locul lor, ajutând nobila luptă!

Vorbirea dlui prof. Cuza a fost coperită de puternice urale și aclamări.

E d nu presemn bun toată această primire și manifestație, — pentru procesul de mânel!

Consfătuirea apărătorilor.

Dintre apărători sosiseră încă din ziua dintâi un număr însemnat: Dela Iași Profesor A. C. Cuza, Profesorul Dr. Șumuleanu, adv. Nellu Ionescu; dela București: advocații Paul Iliescu, Take Pollicrat, Sturua, Bacaloglu, Prof. Dr. Paulescu, dela Tg Ocna: Dna adv. Henrieta Gavrillescu, dela Galați: adv. Donca-Manea, din Focșani, Graur tatăl și Graur-fiul, Neagu Negr., și alții, mulți având încă să vie cam pentru Joi, când erau să se înceapă adevăratele debateri: acuzarea și apărarea. Iar apărători ne-advocați, cetățeni, veniseră câteva zeci de inși, printre cari 4 Generali în rezervă, un Comandor (general de marină)

2 căpitani, apoi profesori, preoți, negustori, meseriași și țărani din vechiul Regat, din Ardeal, din Bucovina, din Moldova și din Basarabia.

În preseara procesului, luni seara, apărătorii s'au adunat în casa dlui General Macridescu, și au stabilit un luminos program de apărare. Și anume, având în vedere că Procurorul și după el avocatul acuzării vor ridica toate învinuirile ce se pot închipui, asupra acuzatului, — sfatul a hotărât să dea următorul atac pentru zdrobirea acuzei: Doi avocați dintre cei cari cunosc mai bine, mai temeinic, scrisorile dela dosar (din teancul de hârtii, cu ascultări de martori și altele), vor da loviturile de răsturnare a întregii acuzări, pe temeiul hârtiilor; după ei vor urma alți 3 avocați cari vor apăra cu armele de drept, din legi, — apoi vor urma 8—10—12 ori mai mulți vorbitori neadvocați, cari vor vorbi după inima lor către inimile juraților, vor urma alți 2—3—5 avocați din cel mai bunii dăttori de lovituri și apoi se va încheia șirul vorbirilor de apărare, cu vorbirea dlui Prof. A. C. Cuza, și a Profesorului I. Zelea Codreanu, tatăl acuzatului, cari să miște, de încheiere, inimile juraților. De toți se statorise că au să vorbească vre-o 85 de apărători.

In sala Teatrului.

Marți încă de înainte de prânz străzile ce duceau spre sala teatrului, au fost închise cu puternice cordoane de soldați, și intrarea se putea face numai prin una din ele, sub controlul poliției. Numai cei ce aveau bilete date de Președintele Curții cu jurați, erau lăsați să se apropie de sala teatrului.

Sala s'a umplut de lume și loge de rang I. — iar pentru logele de rang II. și pentru galerie, președintele nu a voit să dea bilete.

La ora 1½, a intrat în sală Procurorul, Grefierul și Președintele tribunalului cu 2 judecători. Cel 40 jurați, din cari aveau să se aleagă cei 12 cari rămân să judece, erau în sală. — Președintele dă ordin să se fie aduși în sală și acuzatii. E adus întâi Corneliu Z. Codreanu însoțit de 2 soldați, urmează: Ilie Gârneață, I. I. Moța, R. Mironovici, C. Georgescu și Tudose Popescu, fiecare cu un soldat la spate. Ei stau așa frumoși în șirul de „învinuți” și așa senini, privind de sus în jurul lor, ca omul când știe că el face un lucru spre binele marelui obște, și se uită mirați la lumea care îl cheamă pentru asta, încruntată, în judecată.

Alegerea juraților.

Președintele cere să se cetească lista celor 40 de jurați, ca să se vadă de sunt de față. Afară de 2, sunt toți de față. Atunci președintele își pune în față urna (cupa) în care erau 40 bilete cu numele celor 40 de jurați, și lucrează scoate din ea, așa amestecându-le, câte un bilet și cetește: Mihail Tars! Acela răspunde că e de față și merge la locul juraților (la stânga mesei judecătorești). Cetește pe al 2 lea, al 3 lea. Când cetește numele unui jurat pe care procurorul îl știe prea bun Român, care negreșit va spune că în Codreanu nu

află vină, spunea: „Recuz!” adevărat „Il resping”, nu-l primesc. Atunci acel jurat, aruncând fulgere din ochi spre procuror, se întorcea la locul său, nefiind primit între cei pe cari soartea i-ar fi chemat să dea cuvânt de judecată asupra lui Codreanu.

Când înse președintele cetea numele leșit la soartă a vre-unui îndolnic din punct de vedere românesc, sau al jidanului Segal, Vogel sau Kymayer, — atunci avocatii apărătorii îl respingeau spunând: Recuz!

Așa cernându-l, au rămas 12 jurați, și 2 suplinitori, cari și-au luat locul pe banca juraților.

Președintele arată juraților marea lor datorință și răspundere, și apoi îi joară: Fiecare, chemat pe nume, ridică trei degete dela mână dreaptă în sus, spunând: „Jur” (că va judeca după cea mai bună a lui credință și după dreptatea inimii sale).

Acuzarea.

Grefierul (notarul) tribunalului cetește acum scrisoarea de acuzare (de învinuire) întocmită de Procuror și întărită de tribunal, prin care arată împrejurările între cari Corneliu Codreanu a ucis pe Manciu. Spune că a „premeditat” (chibzuit înainte) uciderea lui, a pândit numai prilejul și și-a îndeplinit planul. Iar pe celalaltii doi încă a vrut să-i omoare, dar n'a izbutit.

Celalaltii 5 tineri, colegii săi dela Văcărești, trebuie să fi știut de planul lui Codreanu. Iacă pe ce se întemeiază învinuirea acestora: Ci că într-o Duminică, după-ze tinerul I. I. Moța a fost liberat dela Văcărești, după achitarea pentru împușcarea lui Vernichescu, a mers la Iași. Aci au avut toți 6 o consfătuire în casa dlui Ilinoi, tatăl doarei Ilinoi, logodnica tinerului Codreanu. Ca mâne-zi, Duminică, doi agenți de siguranță care se țineau mereu pe urma acestor tineri, — i-au văzut cum s'au dus la Biserica Metropolei, dar s'au dus târziu, după-ze preoții și lumea leșiseră din biserică, și nu mai era decât doar un crâznic să stingă luminile și să facă rânduială prin sfântul locaș. Atunci cei 6 tineri au intrat în biserică, s'au dus în fața altarului, la deosebite icoane și s'au rugat și au ingenuuchiat acolo...

Așa fac acești tineri, spune scrisoarea de acuzare, totdeauna când lau hotărâri mari, fac jurământ și apoi trec la fapte!

Și rugăciunea asta a lor atunci în biserică, nu se poate să fi fost altceva, decât... jurământul între ei pentru uciderea lui Manciu!

Atâta „dovadă” a putut aduce scrisoarea de acuză împotriva alor 5 tineri universitari, că ar fi „vinovați” și „părtași” (?) la uciderea lui Manciu! Că s'au dus la biserică și s'au rugat și au ingenuuchiat în ea! Și pentru aceasta au fost ei prinși din felurite orașe ale țării și aruncați în temniță 2 luni de zile, — putând scăpa de acolo abia cu greva foamei, după 12 zile de cumplite chinuri ale foamei. Săraca „judecătorie” alui Rânzescu (Mârzescu) și „dreptate” a lui!

Cetăț fiind scrisoarea de învinuire, — a urmat

Comedia cea mare

Sau: Stingerea martorilor.

Grefierul cetește lista martorilor acuzării. Tot cam al 3 lea din ei lipsește Din 80 lipsește 27. Lipsește și Koss, pînitorul (unul din cei 2 comisari împușcați), lipsește și dna Manciu și nici un avocat n'a venit s'o apere.

Se cetește martorii apărării (puși de Codreanu). Aproape toți sunt de față! Doar 3—4 lipsă.

Urma să se înceapă ascultarea acuzării, apoi a martorilor, — când spre mirarea tuturor, se ridică Procurorul și spune:

— Die Președinte! Din cetirea listei martorilor s'a vădit, că cel mai însemnați din martorii acuzării, lipsește! Fără de aceștia noi nu ne putem împlini datorila, dnii jurați nu și pot face o icoană dreaptă a întâmplării, nu putem judeca cu temelu, — de aceea cer *amânarea procesului* pentru altă sesiune, pe când să putem aduce pe acești martori hotărâtori.

Toată lumea din sală stă uimită de această cerere nedreaptă. Avocații apărătorii se ridică cu țările împotriva ei.

Di Paul Iliescu (București) spune: Nu ne miră cererea procurorului... Când am văzut că lipsește atâta martori, ba și alte persoane de însemnătate pentru proces, am presimțit că e o apucătură rea. Vă plâng-ți că vă lipsește „martorii”? Dar *af' avut putința a-i aduce!* N'ați făcut-o? *O puteți încă face.* În 2 zile ei pot fi aduși, și procesul e pus pe 5—6 zile, așa că nu vin prea târziu.

Adv. Graur (Focșani). După rînduiele legii martorii apărării au să fie ascultați la urmă. Noi ne abatem dela acest drept și ne învoim să fie ascultați întâi martorii noștri, al apărării, și până-ze acela se ascultă, pot fi aduși și martorii acuzării, cari vă lipsește.

Adv. R. Gheorghiu: Dacă unii martori nu s'aci chiar la început, poate fi și pentru că au știut că ascultarea va dura câteva zile. Să se înceapă ascultarea celor de față, și se va vedea de mai e ori nu mai e lipsă de ascultarea altor martori. Dar așa că lipsește un martor doi, hai să amânăm, asta e peste putință, căci acesta nu e un proces de rînd, e proces asupra căruia stau așintite privirile țării întregi! Paterea Președintelui Curții cu jurați e foarte mare. Dați telegrame după ei și să fie aduși sub escortă armată. Pot fi aici în 24 de ore, — spre a nu da prilej amânării care va avea un răsunet foarte mare și foarte rău, în public.

Di Take Pollicrat (București): Pentru cercetarea Proceselor cu jurați sunt un șir de mijloace, și de îndrumări pentru folosirea mijloacelor. Se caută dacă fapta e lămurită din de-ajuns și dacă mai e de lipsă ascultare de alți martori ori nu. Dvoastră ascultați aci întâi pe învinuți, cercetați scrisoarea de acuză (învinuire) și apoi vedeți de mai e lipsă de martori. Procesul acesta îl urmărește țara întreagă. A l amână însămnă a spune acestei sale, plină de lame aleasă, ce îl urmărește, că — se poate judeca și în *alt-fel* decât în margiile legii. Avem aci un proces, al cărui sfârșit va avea răsunet asupra întregii țări și urmări asupra înliștel țării. Dta, die procuror, te-ai descoperit prin

cererea de amânare (adeacă ai arătat că ai teamă de sfârșitul procesului). Hotărîrea ce se va aduce aci, trebuie să aibă înfățișarea de desăvirșită legalitate (că e deplină după lege) și de desăvirșită *dreptate românească!* Și noi vom lucra, ca la asta să ajungem!

Adv. Bacaloglu (București) spune că nu lipsa unor martori va fi adevărata pricină, ci poate lipsa părții pînitoare (dna Manciu), care nu s'a putut înfățișa, căci n'a găsit un avocat care să vie s'o apere!

Adv. Sturza (Buc): Di procuror n'a lămurit cari sunt martorii cari lipsește și ce vrea să mai afle dela ei?, — ca să vedem dacă sunt așa de neapărat de lipsă, încât să amâi un proces, la care au alergat atâtea sute de oameni, atâtea sute de apărători, toți aflându-l foarte însemnat. Ce ar mai putea dovedi martorii? Faptele sunt recunoscute de acuzat, așa că martorii nu mai au ce „adeveri.” Atunci mai e să se facă cercetarea conștiințelor (sufletelor), iar aceea se face aci, ca să se vadă dacă fapta e izvorită din o pornire urtă care înjosește pe om, sau din îndemnuri cari îl înalță...

Adv. Graur (Focșani): E peste putință a amâna acest proces, fiind vorba de aceste mari valori de lume ce a venit la noi la Focșani! Dv, die președinte, aveți putere a aduce repede pe cei de cari mai aveți lipsă. Dar adevărul e, că nu mai aveți lipsă de nici unul căci *av'ți marturisirile lor scrise și întărite, ac'o între hârtiile dela dosar!* Iaca noi, apărătorii, le primim de bine făcute și ca temei de judecată. Și eu știu că nici unul din martori n'ar mai avea ce adauge la cele ce le a recunoscut însuși Corneliu Codreanu, care a recunoscut mai mult decât se aștepta dela el!

Procurorul spune că el nu e mulțumit cu ce e scris pe hârtia moartă, martorii trebuie să arate juraților cu gural viu cum s'au petrecut lucrurile, că aceea e dovada care pătrunde.

Ei numește vre-o 7 înși (din 27 ce lipsește) cari îi sunt martori hotărâtori, — și între acei 7, vre-o 5 sunt polițiști! Se luptă tare pentru amânare! (Căci vede că altfel el numai „biruitor” nu va pleca din această sală).

Adv. Paul Iliescu, văzând ținuta nouă a Procurorului, ia de nou cuvântul spunând: Amânarea ar fi o nenorocire din toate punctele de vedere! Dacă d. procuror nu se poate mulțumi cu ce are scris la dosar, asculte întâi zecile de martori de față, și se va vedea după aceea, dacă mai e lipsă de încă vr'un martor ori ba. Dacă martorii acuzării spun tot, dacă însuși acuzatul recunoaște că e drept cum s'a spus, și e drept ce e scris în hârtiile dela dosar de către cei cari nu au venit, — lucrul e gata. Nu mai e lipsă de ascultarea lor cu vorba.

Dar e bătător la ochi, că dna Manciu, care a cheltuit zeci de mii cu broșuri (cărțile) scrise despre acest proces și le a răpândit, — fără folos, — nu a aflat de lipsă să vie aici, ca cu înțea sa de față să înrăurească asupra juraților. Intre martorii „de frunte” cetiți de procuror sunt 5 oameni din slujba poliției, cari n'au venit! Se poate să lipsească slujbași supuși dvoastră? Și pe aceia nu-i puteți aduce în 24 ore? Poate nu voiți să l aduceți!...

Un martor lipsă — de față.

— „Dar, uite unul e aici în sală între noi!”, spune un apărător. Ilasievici, pe care d. procuror îl cetă ca lipsind, e de față, stă și ascultă desbatările!”

Atunci comisarul Ilasievici se furișă repede pe ușă afară. „Se poate una ca asta, ca un polițist chemat martor, să fie de față și să nu răspundă la chemare?”

Președintele: Dvoastre știți că un martor poate răspunde că e de față și poate să nu răspundă...

Di adv. Paul Iliescu își urmează după asta vorbirea.

„Dna Manciu a umblat toată țara să găsească avocați români cari s'o aperi, și — n'a găsit. De aceea vă simțiți strămtonați și cereți — amânarea, Ilasievici e polițist, supus al dlui Procuror, și când îl strigă nu răspunde, el stă în sală, ca bătându-și joc de scena de teatru (de comedia) ce se joacă aici. Căci știa el că nu e lipsă de el, că și așa nu va fi ascultat. De ce procesul să se amâne o „sesiune” (păo' la alt pătrar de an), în loc să se prelungească poate cu o zi?”

Dna adv. Henrietta Gavrilescu: Am credința, că dacă procesul se amână acum pentru că lipsesc unii martori, apoi ei nu se mai poate ține nici odată. Căci tot mai mulți martori al acuzării se vor lumina și se vor încredința, că ce au spus întâia oară, e o greșală, un păcat, și nu vor mai veni să-l întărească. Nu va mai veni nimenea să ridice vină asupra lui Corneliu Codreanu! Dlor judecători, trebuie să țineți samă de ce vedeți aici: atâtea apărători, veniți din toate părțile României mari. De amânați procesul, în cel viitor nu veți mai avea nici atâtea martori câți aveți azi!

Adv. Graur (senior). Când vor vedea martorii că înșiși supușii dvoastre nu vă ascultă și nu vin, credeți că ei vor mai veni? Și apoi legea nu spune, că pentru lipsa martorilor, procesul trebuie amânat, ci numai că poate fi amânat, pentru lipsa de dovezi. Dar când noi primim în cele date la protocol de martorii Dv., cari lipsesc, ce rost mai are amânarea?

Adv. Emil B. D. Vasiliu (Buc.) Di procuror crede că martorii acela ar putea spune azi cu graul viu mai mult decât au spus atunci în proaspăt la protocol (proces verbal)? Nu pot. Și noi le primim acele spuse de temel al desbaterii, deși atunci erau sause cu patima cilpei. Ceteți ce au spus, și dacă jurății vor zice că nu s'luminați de ajuns, atunci să cereți martorul.

Adv. Neaga Negriștești (Focșani) Cât de neserioasă e cererea de amânare, se vede și din faptul, că d. procuror la început nici n'a spus cari a fi martorii cel atât de prețioși pentru d-sa, ci a cerut așa, într'ună, amânarea, — semn de precauțtare a „amânării”. Dar singurul martor însemnat e Kloss, care a spus ce e mai greu în vina se se ridică acuzatului. Și Kloss trebuie să fie ori aici în oraș, ori în Iași, și-l puteți aduce îndată. Dar un proces cu urmări așa de grele ca acesta, nu se poate amâna cu ușurință.

Încă 3 martori găsiți

După vorbiri de mai sus, Tribunalul s'a retras în sala de chibzuire, ca să lea o hotărâre.

Intr'aceia un apărător vine în sală cu un bilet în mână, arătând că a mai aflat 3 din martori pro-

curorului, fiind aici la Focșani la hotelul catare! Se dă biletul procurorului să-l vadă, apoi unul avocat să-l înainteze judecătorilor în chibzuire.

Peste ½ oră judecătorii se întorc în sală, spunând că cu toate astea, — au hotărât amânarea procesului pe altă sesiune (peste 3 luni).

D-na Manciu**n'a găsit apărători români.**

Intr'aceia în sală lumea discută viu întâmplarea: „Dar mult mai stau de chibzuesc!” spune unul. — „Ce chibzuială? N'au căpătat repede legătura telefonică cu Bucureștii ca să asculte ce spune dl. Rînzescu.” — spune altul.

— Despre dna Manciu s'a aflat, că de săptămâni de zile a umblat să-si găsească un apărător român care să o întârșeze la proces, și — n'a găsit. Ci-că d. Rînzescu a cerut deputaților liberali cari sunt avocați, să lea ei apărarea, și totu au refuzat cererea de a apăra pe Manciu! Au cerut apoi avocatului orașului Iași, care e un fel de slujbaș orășenesc, și cam începător, care dară, ca avocat mai sărăcuț, s'ar bucura de o plată bună ce ar putea căpăta aci. — dar și acela s'a arătat bogat în inimă și-a respins cererea de-a apăra pe Manciu!

Acum, pe urmă se spune că ar fi găsit în București pe unul, de cel gata la toate, — care pentru plată grasă, va primi să aperi pe dna Manciu...

Cererea de liberare.

Indată ce hotărârea era dată, apărătorii au înaintat o cerere pentru punerea lui Corneliu Z. Codreanu în libertate, până la noua desbatere a procesului.

Procurorul s'a împotrivit. Se începe desbaterea asupra cererii:

Adv. Paul Iliescu: Am cerut liberarea acuzatului, pentru că procesul s'a amânat în forma în care s'a făcut. Cercetarea mai departe a vinei, nu cere starea lui mai mult în închisoare. Locuința stabilă are. Primejdie că o să fugă de judecată, nu este. El vine la judecată, iaca, însoțit de o lume întreagă. Il află d. procuror primejdios liniștei societății (obștei) dacă îl lasă liber în mijlocul ei? Dar Codreanu nu e un anarhist, el nu trage în ficie... A tras în Manciu, cu care a avut o socoteală. Oare nu e mai primejduită liniștea de obște, când vede că acest tiner stă închis, pentru-că martorii dlui procuror în loc să vie aici, stau în crîșmă? Dlor judecători! Înțelegeți bine lucrul: Ar fi o destindere a încordării de azi, punerea lui Codreanu în libertate. Tocmai pentru liniștea și siguranța de obște, să-l lăsați pe Codreanu în libertate!

Adv. Graur (Focș.): De ce-l țineți încă închis? Are d. procuror teamă că C. Codreanu va fugi și nu va veni la judecată? Ar fi cea mai mare hulă și vătămare ce s'ar aduce acestui tiner. Ultați-vă. Colegii lui stau de săptămâni de zile aci, așteptând procesul lui. Căci acești tineri nu-s ucigași, ci slujitorii și înainte-mergătorii unui ideal, a unei dorințe înalte și frumoase; tot ce fac, fac din căldura inimii lor, din credința lor mare, sunt oameni cinstiți! Și atunci ce voește d. procuror? Ca după închisoare de jumătate de an, să-l mai țină încă, pentru ca la ieșire să nu mai dea societății un bărbat, ci o ruină de om?

Prof. A. C. Cuza: Dacă acest proces s'ar fi desbătut, noi știm că dreptatea fiind pe partea lui Corneli Codreanu, el ar fi fost achitat (găsit nevinovat). Dacă vi-ați fi adus martorii, din cari unii erau în sală, alții în oraș, dacă și pârâtoarea, care a venit cu mine în vagon ieri, prin urmare e și ea aici, ar fi venit și aci, — procesul se ținea, dreptatea se făcea și lumea rămânea mulțumită. Dar e vădit, că ați amânat procesul pentru cuvinte pe cari nu le putem spune... Dacă însă noi știm, că C. Codreanu e nevinovat, că el e jertfa în această luptă și nu Manciu, atunci amânarea asta e prelungirea nedreaptă a unei chinuri, a unei pedepse date pe nejudecate. Dlor judecători! Stă scris: „Dreptatea e fundamentul domniei”. Vai de ea domnie care e fără dreptate la fundamentul ei! Cazul lui Codreanu trebuie să ne facă să gândim la acest adevăr căutător de dreptate! Când vedeți marea mulțime de apărători, că țara e ținută într'o ferebere, când știți că în spatete acestui proces, stă o mare mișcare de viață a neamului, — oare o prelungire a arestării nu e o prelungire a unei pedepsi nedrepte alui C. Codreanu? Și asta întărește fundamentele „domniei”? Credeți Dv. că ținerea lui mai departe în închisoare, nu-l poate zguduia ființa lui, viața lui? și atunci cine va lua răspunderea pentru această amânare, care ar primejdi viața unui tiner, care e o nădejde viuă a neamului românesc? Judecătorii să-și dea sama, ca măsurile lor să nu zgudue mulțimea care, iaca, a început să se miște și nu mai e gata a primi în pace ori ce volnicie!

Adv. Bacalogiu (Buc.): Cererea de liberare, e deplin îndreptățită. Ați văzut atâtea criminali ordinari puși în libertate. În cazul de față aveți o mulțime de motive (cuvinte) printe cari și acela, că în această nenorocită întâmplare nu Manciu e jertfa lui Codreanu, ci Codreanu e jertfa lui Manciu. Arestarea lui mai departe e o mare nedreptate.

Adv. Emil B. D. Vasiliu: Di procuror n'a putut aduce deloc motive (cuvinte de temel) pentru ținerea lui Corneliu Codreanu în arest, și știu că nici nu va mai aduce, căci de unde nu sunt, nu e ce aduce. Dsa a arătat un singur temel: liniștea de obște a Societății (a mulțimii cetățenilor). Dar care Societate e amenințată, când societatea aleargă ea înșiși în atâtea forme în jurul lui Corneliu Codreanu? Unii ca apărători, alții cerându-i liberarea în alt chip. Uitați vă aci la banca noastră, a apărătorilor. Sunt aci membri de atâtea feluri din Societate. Dacă Societatea e împărțită în Partide politice, aci ne vedem unii alături de alții: și țărăniști, și averescani, și naționali și liberali și de tot felul, — fapt ce spune atât de mult! Spune că dreptatea numai una este, și aici unde toți vedem dreptatea primejduită, toți am alergat în apărarea ei, ca să-l cerem pe tinerul Codreanu liber! Care „Societate” este primejduită prin liberarea lui? Dv. apărați o altă „societate”? (cea a unui ministru dicos...)? Dar încă dacă ieșiți afară! Acolo altă uriașă societate e ținută departe de noi cu pompele de apă și cu jandarmi, căci altfel ar năvăli aci valuri nebiruite și ar cere liberarea lui Codreanu!

Adv. Donca Manea (Galați): Dlor judecători! Azi ați avea cel mai bun prilej de a mulțumi și o parte

și alta. Pe procuror (și pe cel ce vorbește prin el) l'ați mulțumit amânând procesul, mulțumiți acum și partea a doua, apărarea și obște mare, punând pe Codreanu în libertate. Trecutul lui arată că el în mijlocul Societății e de folos, — dovadă fabricarea de cărămidă la un Cămin Cultural pe care o desăvârșeade era lăsat în pace. El e omul faptelor românești deci societatea e asigurată, ba are folos pe urma lui în mijlocul ei.

Dna adv. H. Gavrilescu: Se știe că în țara românească sunt două curente (porniri) cari se bat în cap, unul al naționalizmului apărător de neam, și altul celor fără țară, comuniști, etc. Comuniștii dela noi, prinși asupra unor urzeli criminale, de răsturnare a țării și osândiți la 10 ani robie, au fost liberați după o scurtă ședere în închisoare. Când puși față în față fapte ticăloase a acelora, cu fapta lui Corneli Codreanu, luptător pentru neam și țară, — te îngrozește să vezi că acei răi au fost lăsați liberi, ca neprimejdioși societății, iar acest luptător național, e ținut ferecat aci!

Adv. Sturza (Buc.) Di Cuza a zis că nu Manciu a fost victima (jertfa) lui Codreanu, ci Codreanu jertfa lui Manciu. Eu cred că nici unul nici altul, ci amândoi sunt jertfele altuia, care nu e pe aci... Și fiindcă tot ce faceți nu e din vina nimănui din această sală (ci a rînosului ce trage sforle din ascuns), să nu cădem în greșală de a da pedepse nedrepte! Cară bună-rânduială de obște e de care se tem prin liberarea lui Codreanu? E mai curând în folosul ordinii din țară, ca el să fie liberil..

Cu alte cuvinte aproape toți avocații spuneau: băgați de seamă că voi aruncați oleiu pe foc prin judecățile voastre de acest fel... Dar nimenea nu-l auzea...

Președintele, după înțelegere au judecătorii, au vestit că hotărârea o amână pe mâine...

— **Mâne, Mercari în 18 Martie, apoi au vestit, că resping cererea de punere în libertate alui Codreanu.**

— S'a înaintat ministrului o cerere iscălită de mil de cetățeni, ca să cheme o nouă curte cu jurați în luna viitoare, care să judece.

Zdrobiri de ferestri, în oraș.

Până încă nu se sfârșise desbaterile din sala procesului, o ceată de Evrei a început, așa pe înserate, să facă tulburare în oraș și să spargă, tot la Evrei, câteva ferestri, cu gândul mișelesc de a lăsa să se creadă, că studenții români s'au pus pe pustii prin oraș și așa să întoarcă lumea de către studenții din proces. — Iar în alt loc, un lucrător evreu a aruncat o cărămidă spre o ceată de studenți ce treceau pe lângă casa lui.

Urmarea a fost, o pornire la zdrobire de case și temple iudevești, ca mai rar! De seara de pe la 8 până la 1 noaptea, cete mari de cetățeni, cu pușini studenți printre ei, au cutreerat zeci de strade, zdrobind ferestrele caselor iudevești și a sinagogelor. Intr'o sinagogă au intrat zdrobind tot în lăuntru ei.

Au fost arestați 14 Evrei din cel ce au început mișelia și mai mulți dintre Români cari au răspuns la ea cum au crezut ei.

Stirea amânării,**a măhnit greu pe toți.**

Chiar acolo în sala de ședințe, hotărârea tribunalului a măhnit greu

inimile cinstate românești. Căci era o hotărâre atât de fără de temei și judecătorii, ca și procurorul, s'au arătat, prin înduplecarea lor la amânare, în o lumină foarte slabă, în ochii întregii lumi. Inșiși jurații, cari erau Români cu suflet curat, coborându-se de pe scenă, în public, spuneau celor din jurul lor: — „Ce rău ne pare“!

Se vorbea în sală, că un tiner mai lute de fire, văzând și în această hotărâre mâna tainică a celor împotriva cărora se duce toată lupta, greu rănit în suflet că judecătorii au putut da hotărârea cea pe placul aceloră, — avea de gând ca, după ce se va vesti și hotărârea de nelăsare în libertate alui Corneliu Codreanu, să arunce, scârbit, pe masa judecătorilor, un pumn de bănuși de metal, să-le aducă aminte de arginții din poveste... Bină că n'a făcut-o. Dar gândul ce-i trecea lui prin cap în acele clipe privind o judecată, e destul de trist că l-s'a dat puțința să-l vie...

— Se spune că pe viitor procesul nu se va mai judeca la Focșani, căci Mărilile lor, ministri Văitoianu, Chirulescu și încă nu știu care, cari toți trei sunt Focșăneni, — s'au simțit foarte blamați, că ei, trei ministri, să nu aibă putere a sărăuri asupra cetățenilor jurați, ca să dea o osândă pe placul colegului lor Rânzescu.

Am auzit zicându-se: — Bine faceți dacă-l duceți acum în alt oraș, în alt cap de țară! La Focșani ați roscolit și trezit inimile prin acest proces, înălțându-le acolo unde mândria românească le cere, — mergeți cu el și în alt cap de țară și treziți sufletele și acolo la fel! Sfârșitul tot același va fi, care — nu vă place dumneavoastră...

Apărători.

Pentru apărarea tinerului Codreanu, își trimiseseră scrisorile lor încă câteva mil de inși, — și frații Moldoveni erau foarte mândri de faptul, că cetitorii „Libertății“ au sărit în apărarea lui Codreanu în număr așa de frumos. Numai apărătorii înștiințați de „Libertatea“ erau peste 1200. Scrisorile lor stăteau, teanc mare, pe masa de judecată.

Afară de cei scriși de noi în numerii trecuți, au mai sosit înștiințări de apărători:

Din Prisaca (Bănat) 51, Zaguzeni 26, Siclău (j. Arad) 120, Vatra Dornii (Bucov.) 114, Aiud 1, Băița 1, Săcărâmb 3, Micăsasa 19, Baia de Arieș 40, Agnita 1, Coștelul-mare 48, Valea Dosului 1, Șiria 11, Sarmisegethiza 1, Zagra 2, Dalboșeț 2, Ohabița 7, Delinești 2, Anancuța (Cojocna) 2, Lăpușnicel 1, Timișoara 2, Caransebeș 1, Sehiște 1, Ohaba 1, Daneș încă 3 (într-un cart 2 doamne), Hălmegei 20, Agriș încă 3, Borșa 1, Geoagiul de Jos 3, Vărădia 39, Tincova 1.

Pe toate părintele Moța le-a dus și le-a dat să fie puse în teancul celorlalte.

Cel ce le-au trimis, fie mulțămii, că bun sfat au urmat și la bună luptă au ajutat.

— Numărul de față l'am scos în grabă mare, îndată ce am sosit dela Focșani acasă, — deși spuseseam că în săptămâna asta foala nu va ieși. Dar „Foala Interesantă“ nu am putut-o pregăti. Din săptămâna viitoare încolo, foile vor apărea (vor ieși) iarăși regulat.

No. 299/1925.

Edict de licitație.

la baza deciziei D-lui Ministru de Interne No. 33060 — 1923 precum și a deciziei Consiliului Com. No. 2 din 17 Febr. 1925 public pentru a 3 a oară vinderea prin licitație publică, cu oferte închise și sigilate, a intravilanilor ce formează proprietatea comunei politice Pui, Jud. Hunedoara și cari sunt induse în foata C. F. a comunei Pui No. 419 A. + 2 No. top. 415.

Se notează, că acest intravilan e în mijlocul străzii comunei Pui, cel mai favorabil loc pentru comerț, întreprindere, etc.

Licitația se va ține în biroul Primăriei comunei Pui, în ziua de 5 April 1925 la ora 11 a. m. Licitații fiind datorii în aceeași zi între orele 8—10 și 1/2 a. m. a și depune ofertele închise și sigilate în ședința publică.

Prețul de strigare pentru vinderea acelor realități, se stabilește în suma de 300.000 Lei, licitanții fiind datorii a depune tot în ședința publică a acestei zile, până la ora 10 și 1/2 a. m. un valiu de 10%, adev. 30.000 Lei.

Condițiile de licitație specificate se pot vedea în oarele oficiale la Primăria comunală.

Licitanții sunt datorii a da înainte de începerea licitației o declarație în fața ailor 2 martori în senzu, că cunosc condițiile de licitație și se supun lor.

Ofertele ce nu satisfac prescrierilor legii contabilității publice Art. 70 și 76, nu vor fi luate în considerare.

Pui, la 26 Februarie 1925.

Traian V. Motora,
prim notar

România Primăria Orașului Deva.
No. 1359/1925.

Concurs.

Pentru întregirea postului de notar devenit vacant prin demisionare la Primăria orașului Deva, public Concurs și invitați reflectanții la acest post să își înainteze cererile lor, instruite conform Art. 5—8 din Regulamentul pentru aplicarea legii Statutului funcționarilor publici, Primăriei orașului până la 18 Aprilie 1925.

Retribuțiile împreună cu acest post sunt cele prevăzute în Normele de salarizare.

Deva la 16 Aprilie 1925.

AUG. HERBAY, primar.

Strămutare de atelier

Aduc la cunoștința on. publică că am mutat lucrătoria mea de pantofar din Pleșa Regina Maria nr. 32, — în casa din Iașcu Abraham din strada între Țirguț (lângă fosta megezie de sare G Schuna), unde primesc lucrări în bransa mea, cu prețurile cele mai favorabile de astăzi.

Petru Sponor,

(33) 1-2 măestru pantofar.

Măestru zidar.

Subscrisul măestru zidar primesc zidirea de case economice noi, reparări, văruri, cu materialul propriu sau al proprietarului, coperituri cu țiglă, zidire de biserică și școli, — și altele.

(358) 1—1 Ilie Motea,
măestru zidar,
Orăștie, str. Grădinari, 24

Vinuri speciale din „Podgoria Arad“

Vin alb pentru Paști, Răjița, Muscatel, Rachi de drojdie, — din producția proprie, — se capătă la proprietarul de vii

TEODOR IAPA

(33) 1-3 Covășinț. (jud. Arad)

România Primăria orașului Deva.

Nr. 1238/1925.

Publicațiune.

Pentru executarea lucrărilor regulării și pavagiarei străzii „Călugăreni“ în orașul Deva, se publică licitație. — Ofertele sunt a se înainta Primăriei orașului până la ziua 13 Aprilie 1925 ora 10.

Planul, devizul și condițiunile se pot vedea zilnic la orele 10—14 la Primărie sala Nr. 1. — Ofertantul are să declare că cunoaște condițiunile și să supună aceloră.

Deva, la 8 Martie 1925.

(33) 1—1 HERBAY, primar.

Nr. 204/1925 adm. (33) 1—1

Publicațiune.

Dreptul de vânat al comunei Beriu se va da în arândă pe cale de licitație publică pe timp de 10 ani, adică dela 1 August 1925 până la 1 August 1935, conform art. 8—18 din legea pentru protecția vânatului.

Licitațiunea se va ține la 30 Aprilie 1925 ora 10 a. m. oficiul notariatului Beriu. Condițiunile de licitațiune se pot vedea la biroul notariatului cercului Beriu, în oarele oficiale.

Numai acela pot licita, cari întrunesc condițiunile art. 15 din legea vânătoarei.

Beriu, la 8 Martie 1925.

s. s. I Tiveras, primar com. s. s. N. Gridan, notar cercual

Nr. 134/1925 adm. (33) 1—1

Publicațiune.

Dreptul de vânat al comunei Sereca se va da în arândă pe cale de licitație publică pe timp de 10 ani, adică dela 1 August 1925 până la 1 August 1935 conform art. 8—14 din legea pentru protecția vânatului.

Licitația se va ține la primăria comunei Sereca la 12 Mai 1925 ora 2 p. m.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea la biroul notariatului cercual Beriu, în oarele oficiale.

Numai acela pot licita, cari întrunesc condițiunile art. 13 din legea vânătoarei.

Sereca, la 10 Martie 1925.

s. s. I. Mórancea, primar com. s. s. N. Gridan, notar cercual.

Nr. 200/925.

Publicațiune.

Să publică spre cunoștințe generală, că în ziua de 29 Martie 1925, la orele 10 a. m. se va ține licitație la primăria comunei Balomir prin oferte închise, cari se primesc până la aceea oară pentru darea în întrepriză a lucrărilor de edificare a zidarilor dela moara comunală numită din Jos.

Condițiunile de licitație se pot vedea în oarele oficiale la notariat.

Balomir la 27 Februarie 1925.

Primăria comunală.

Dela primăria orașului HUNEDOARA

Nr. 524/1925.

Publicațiune.

Din nou se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 27 Aprilie 1925 ora 10 a. m. se va ține licitație publică cu oferte scrise și sigilate în localul primăriei pentru furnizarea pe seama conductivului său electric, a 80 de bucăți stâlpi de brad și stejar, de câte 10 metri lungime, și 70 bucăți stâlpi tot de stejar sau brad de câte 9 metri lungime în grosime medie de 20 25 cmetri.

Stâlpii se fie drepiți, curății de coajă și necați.

Concurenții, spre a fi admiați la licitație, trebuie să depună o garanță de 10% dela valoarea ofertei, în care se angajează a furniza stâlpii conductivului.

Stâlpii oferii se vor transporta în interval de 6 săptămâni dela aprobarea licitației, franco loco Hunedoara.

Dispozițiunile Art. 72—83, din legea contabilității publice, sunt aplicabile acestei licitațiuni.

Restul condițiunilor, recepția și plata furniturii se pot ști la primărie, Hunedoara, la 4 Martie 1925.

(33) 1—1 Teofil Tuța, primar.

Consiliul orașului Orăștie.

Nr. 641—645/925 adm.

ANUNȚ

Consiliul orașului Orăștie caută persoane potrivite pentru serviciile de păzitori la circada de vaci, viței, boi, stăva de cai și turme de porci în hotarul orașului, precum și pentru pășunatul dela muntele Nua pe anul 1925.

Anunțările se vor lua în considerare până în 1 Aprilie a. c. cari sunt a se înainta la economul orașenesc.

Doritorii a se angaja, să câștige și prezinte la înșinuire certificate comunale despre avere și purtare.

Orăștie, la 2 Martie 1925.

(321) 2—2 p. primar, Belei cons.

Caută Vanzător.

Se caută la Cooperativa „Plugarul“ din Balomir, un vânzător care să fie expert în procurarea și vânzarea mărfurilor și a besturilor. Condițiunile se pot vedea în Cancelaria notarială dela Balomir, leafă după invoice, poate fi căștorit ori necăștorit. În 1 April să poate prelua susamintita Cooperativa.

Balomir, la 10 Martie 1925.

(333) 2— Cooperativa „Plugarul“.

Casă de vânzare.

Casa din Orăștie, str. Ferarilor, Nr. 5, din cauză de mutare în alt oraș, e de vânzare.

Informații în casă. (332) 2—2

De vânzare:

Casa Nr. 2—4 din strada A. Vied (a Apei) din Orăștie, stând din 2 locuințe la stradă, una în curte, și un subsol, pivniță, casă nou zidită, — e de vânzare:

5 jugăre de arător în hotarul Orăștiei, în „Luncă“, loc prima;

0 grădină în Dealul-mic, 3 jug, pomi roditori și fînș. Se vind de:

Simion Corvin Iun.

(325) 3—3 Orăștie.